

KOMISSION DIREKTIIVI 2008/62/EY,**annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008,**

tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maatiaiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/401/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/402/EY⁽²⁾ ja erityisesti sen 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY⁽³⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 6 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan,

ottaa huomioon juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/54/EY⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon siemenperunoiden pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/56/EY⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan ja 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/72/EY (EUVL L 329, 14.12.2007, s. 37).

⁽²⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/55/EY (EUVL L 159, 13.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1829/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/117/EY (EUVL L 14, 18.1.2005, s. 18).

⁽⁵⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2005/908/EY (EUVL L 329, 16.12.2005, s. 37).

ottaa huomioon öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽⁶⁾ ja erityisesti sen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Biologiseen monimuotoisuuteen ja kasvigeenivarojen säilyttämiseen liittyvien kysymysten merkitys on kasvanut viime vuosina, kuten kansainvälisellä ja yhteisön tasolla tapahtunut kehitys osoittaa. Esimerkkeinä voidaan mainita biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen tekemisestä 25 päivänä lokakuuta 1993 tehty neuvoston päätös 93/626/EY⁽⁷⁾, elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarjoja koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 24 päivänä helmikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/869/EY⁽⁸⁾, maatalouden geenivarojen säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä koskevasta yhteisön ohjelmasta ja asetuksen (EY) N:o 1467/94 kumoamisesta 24 päivänä huhtikuuta 2004 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 870/2004⁽⁹⁾ sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁰⁾. Viljelykasvien siementen pitämistä kaupan koskevassa yhteisön lainsäädännössä eli direktiiveissä 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY olisi vahvistettava erityiset edellytykset näiden kysymysten huomioon ottamiseksi.

(2) *In situ* -säilyttämisen ja kasvigeenivarojen kestävä käytön varmistamiseksi maatiaiskantoja tai -lajikkeita, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, jäljempänä 'suojeltavat lajikkeet', olisi viljeltävä ja pidettävä kaupan, vaikka ne eivät täyttäisikään lajikkeiden hyväksymistä ja siementen ja siemenperunoiden pitämistä kaupan koskevia yleisiä vaatimuksia. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi on tarpeen säätää poikkeuksista, jotka koskevat suojeltavien lajikkeiden hyväksymistä niiden sisällyttämiseksi kansallisiin viljelykasvilajien lajikeluetteloihin sekä kyseisten lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden tuottamiseksi ja pitämiseksi kaupan.

⁽⁶⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/117/EY.

⁽⁷⁾ EYVL L 309, 13.12.1993, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 378, 23.12.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 18.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

- (3) Mainittujen poikkeusten olisi liityttävä lajikkeen hyväksymistä koskeviin ominaisuus- ja menettelytapavaatimuksiin, joista säädetään täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytyksien osalta 6 päivänä lokakuuta 2003 annetussa komission direktiivissä 2003/90/EY ⁽¹⁾.
- (4) Jäsenvaltioille olisi myönnettävä lupa antaa omia säännöksiä erotettavuuden, pysyvyyden ja yhtenäisyyden osalta. Näiden säännösten olisi erotettavuuden ja pysyvyyden osalta perustuttava vähintään ominaisuuksiin, jotka on lueteltu teknisessä kyselykaavakkeessa, joka hakijan on täytettävä lajikkeen hyväksymistä koskevan hakemuksen yhteydessä direktiivin 2003/90/EY liitteiden I ja II mukaisesti. Kun yhtenäisyys määritellään lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, säännösten olisi perustuttava määritelyihin standardeihin.
- (5) Olisi säädettävä menettelytapavaatimuksista, joiden mukaisesti lajike voidaan hyväksyä ilman virallisia kokeita. Lisäksi lajikenimien osalta on tarpeen säätää tietyistä poikkeuksista, jotka koskevat direktiivissä 2002/53/EY ja viljelykasvi- ja vihanneislajien lajikenimien sopivuutta koskevista täytäntöönpanosäännöistä 4 päivänä toukuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 930/2000 ⁽²⁾ vahvistettuja vaatimuksia.
- (6) Suojeltavien lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden tuottamisen ja kaupan pitämisen osalta olisi säädettävä poikkeuksesta, joka koskee virallista varmentamista.
- (7) Sen varmistamiseksi, että suojeltavien lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitäminen kaupan tapahtuu osana kasvigeenivarojen säilyttämistä, olisi säädettävä erityisesti alkuperäalueeseen liittyvistä rajoituksista. Jotta jäsenvaltiot voisivat edistää kyseisten lajikkeiden *in situ* -säilyttämistä ja kestäväää käyttöä, niiden pitäisi voida hyväksyä lisäalueita, joilla kyseisen lajikkeen säilyttämiseksi alkuperäalueella tarvittavan siemenmäärän ylittävän siemenmäärän pitäminen kaupan on sallittu edellyttäen, että tällaiset lisäalueet vastaavat luonnonympäristöltään ja perinneympäristöltään lajikkeen alkuperäaluetta. Jotta yhteyden säilyminen alkuperäalueeseen voidaan varmistaa, tätä käytäntöä ei pitäisi soveltaa, jos jäsenvaltio on hyväksynyt lisäalueita tuotantoa varten.
- (8) Olisi määritettävä lajikekohtaiset enimmäismäärät kunkin suojeltavan lajikkeen kaupan pitämiselle sekä kaikkia suo-
- jeltavia lajikkeita koskeva lajikekohtainen yhteismäärä. Sen varmistamiseksi, että näitä määriä noudatetaan, jäsenvaltioiden olisi vaadittava tuottajia ilmoittamaan suo-
- jeltavien lajikkeiden määrät, jotka ne aikovat tuottaa, ja päätettävä määrien kohdentamisesta tuottajille.
- (9) Siementen ja siemenperunoiden jäljitettävyyden olisi varmistettava asianmukaisilla sinetöinti- ja merkintävaatimuksilla.
- (10) Tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi seurattava siemenkasvustoja, testattava siemeniä ja toteutettava virallisia jälkitarkastuksia. Siementen toimittajien olisi ilmoitettava jäsenvaltiolle markkinoille saatettujen suojeltavien lajikkeiden siementen määrä, ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava se komissiolle.
- (11) Kolmen vuoden kuluttua komission olisi arvioitava, ovatko tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, etenkin määrällisiä rajoituksia koskevat säännökset, osoittautuneet tehokkaiksi.
- (12) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY soveltamisalaan kuuluvien viljelykasvilajien osalta tietyt poikkeukset, jotka liittyvät *in situ* -säilyttämiseen ja kasvigeenivarojen kestävään käyttöön viljelemällä ja pitämällä kaupan,

- a) maatiaiskantojen tai -lajikkeiden, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, hyväksymiseksi kansallisiin viljelykasvilajien lajikeluetteloihin sisällyttämistä varten direktiivin 2002/53/EY mukaisesti;

⁽¹⁾ EUVL L 254, 8.10.2003, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/48/EY (EUVL L 195, 27.7.2007, s. 29).

⁽²⁾ EYVL L 108, 5.5.2000, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 920/2007 (EUVL L 201, 2.8.2007, s. 3).

b) kyseisten maatiaskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan.

2. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, sovelletaan direktiivejä 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'in-situ -säilyttämisellä' tarkoitetaan geeniaineksen säilyttämistä sen luonnollisessa ympäristössä ja viljelykasvilajien osalta siinä maatilaympäristössä, jossa ne ovat kehittäneet erityisominaisuutensa;
- b) 'geneettisellä köyhtymisellä' tarkoitetaan ajan myötä tapahtuvaa geneettisen monimuotoisuuden vähenemistä saman lajin populaatioiden tai lajikkeiden välillä tai niiden sisällä taikka lajin geneettisen perustan vähenemistä ihmisen toimenpiteiden tai ympäristönmuutoksen vuoksi;
- c) 'maatiaskannalla' tarkoitetaan kasvilajin populaatioita tai klooneja, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet kasvualueensa ympäristöolosuhteisiin;
- d) 'siemenillä' tarkoitetaan siemeniä ja siemenperunoita, ellei siemenperunoita nimenomaisesti jätetä määritelmän ulkopuolelle.

II LUKU

SUOJELTAVIEN LAJIKKEIDEN HYVÄKSYMINEN

3 artikla

Suojeltava lajike

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallisiin viljelykasvilajien lajikeluetteloihin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja maatiaskantaa ja -lajikkeita, jos ne täyttävät 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset. Viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa tällaisiin maatiaskantoihin tai -lajikkeisiin on viitattava ilmaisulla "suojeltavat lajikkeet".

4 artikla

Ominaisuusvaatimukset

1. Jotta 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maatiaskanta tai -lajike voidaan hyväksyä suojeltavaksi lajikkeeksi,

sillä on oltava merkitystä kasvigeenivarojen säilyttämisen kannalta.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/90/EY 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa omia säännöksiä suojeltavien lajikkeiden erotettavuuden, pysyvyyden ja yhtenäisyyden osalta.

Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että erotettavuuden ja pysyvyyden osalta sovelletaan vähintään seuraavissa asiakirjoissa mainittuja ominaisuuksia:

- a) direktiivin 2003/90/EY liitteessä I lueteltujen yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) testiprotokollien mukaiset kyseisiin lajikkeisiin sovellettavat tekniset kyselykaavakkeet; tai
- b) direktiivin 2003/90/EY liitteessä II lueteltuihin kansainvälisen uusien kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) antamiin testausohjeisiin sisältyvät kyseisiin lajikkeisiin sovellettavat tekniset kyselykaavakkeet.

Yhtenäisyyden arvioimiseksi sovelletaan direktiiviä 2003/90/EY.

Jos yhtenäisyysaste määritellään kuitenkin lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, sovelletaan 10 prosentin populaatio-standardia ja vähintään 90 prosentin hyväksymistodennäköisyyttä.

5 artikla

Menettelytapavaatimukset

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, virallisia kokeita ei vaadita, jos seuraavat tiedot riittävät suojeltavien lajikkeiden hyväksymistä koskevan päätöksen tekemiseksi:

- a) suojeltavan lajikkeen kuvaus ja nimi;
- b) epävirallisten kokeiden tulokset;
- c) viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous, jonka hakija on ilmoittanut asianomaiselle jäsenvaltiolle;
- d) muut tiedot, erityisesti kasvigeenivarosta vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot.

6 artikla

Hyväksymättä jättäminen

Suojeltavaa lajiketta ei hyväksytä sisällytettäväksi kansallisiin lajikeluetteloihin, jos

- a) se on jo lueteltu viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa muuna lajikkeena kuin suojeltavana lajikkeena, tai se on poistettu yleisestä lajikeluettelosta viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana tai sinä kahden vuoden aikana, joka on kulunut direktiivin 2002/53/EY 15 artiklan 2 kohdan nojalla myönnetyn määräajan päättymisestä; tai
- b) se on suojattu neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2100/94 ⁽¹⁾ säädetyin yhteisön kasvinjalostajanoikeuksin tai kansallisin kasvinjalostajanoikeuksin taikka tällaisia oikeuksia koskeva hakemus on vireillä.

7 artikla

Lajikenenimi

1. Sellaisten suojeltavien lajikkeiden nimien osalta, jotka olivat tiedossa ennen 25 päivää toukokuuta 2000, jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia asetuksesta (EY) N:o 930/2000, paitsi jos tällaiset poikkeukset rikkoisivat kolmannen osapuolen aikaisempaa oikeutta, joka on suojattu kyseisen asetuksen 2 artiklan nojalla.
2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/53/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lajikkeelle useamman kuin yhden nimen, jos kyseiset nimet ovat historiallisesti tunnettuja.

8 artikla

Alkuperäalue

1. Hyväksyessään suojeltavan lajikkeen jäsenvaltion on määriteltävä alue tai alueet, jäljempänä 'alkuperäalue', joilla lajiketta on perinteisesti kasvatettu ja johon se on luonnostaan sopeutunut. Sen on otettava huomioon kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot.

Jos alkuperäalue sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden on määriteltävä kyseinen alue yhteisellä sopimuksella.

2. Alkuperäalueen määrittelevän jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden on ilmoitettava määritellystä alueesta komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

9 artikla

Ylläpitäminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava suojeltavan lajikkeen ylläpitäminen sen alkuperäalueella.

III LUKU

SIEMENTEN TUOTANTO JA PITÄMINEN KAUPAN

10 artikla

Varmentaminen

1. Poiketen siitä, mitä direktiivin 66/401/EY 3 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 66/402/EY 3 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2002/54/EY 3 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2002/56/EY 3 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2002/57/EY 3 artiklan 1 kohdassa säädetään varmentamista koskevista vaatimuksista, jäsenvaltiot voivat säätää, että suojeltavan lajikkeen siemeniä voidaan saattaa markkinoille, jos ne täyttävät tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan vaatimukset.

2. Siementen on polveuduttava siemenistä, jotka on tuotettu tiukkojen lajiketta koskevien ylläpitosääntöjen mukaisesti.

3. Siementen, paitsi *Oryza sativa* -lajin siementen, on täytettävä direktiiveissä 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY säädetyt varmennettujen siementen varmentamista koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta ja virallisia kokeita tai virallisesti valvottuja kokeita koskevia vaatimuksia.

Oryza sativa -lajin siementen on täytettävä direktiivissä 66/402/EY säädetyt "toisen sukupolven varmennettujen siementen" varmentamista koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta ja virallisia kokeita tai virallisesti valvottuja kokeita koskevia vaatimuksia.

Siementen on oltava riittävän lajikepuhtaita.

4. Siemenperunoiden osalta jäsenvaltiot voivat säätää, että direktiivin 2002/56/EY 10 artiklan kokoa koskevaa vaatimusta ei sovelleta.

11 artikla

Siementen tuotantoalue

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavan lajikkeen siementen tuotanto sallitaan vain alkuperäalueella.

Jos 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja varmentamisen edellytyksiä ei voida täyttää kyseisellä alueella erityisen ympäristöongelman vuoksi, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lisäalueita siementen tuotantoa varten ottaen huomioon kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot. Kyseisillä lisäalueilla tuotettuja siemeniä voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan alkuperä-alueilla.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille lisäalueet, jotka ne aikovat hyväksyä siementen tuotantoa varten 1 kohdan nojalla.

Komissio ja muut jäsenvaltiot voivat 20 työpäivän kuluessa kyseisten ilmoitusten vastaanottamisesta pyytää asian siirtämistä maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäaineistoa käsittelevän komitean käsiteltäväksi. Tällaisten alueiden nimeämistä koskevien rajoitusten ja edellytysten vahvistamisesta tehdään tarvittaessa päätös tapauksen mukaan direktiivin 66/401/ETY 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan, direktiivin 66/402/ETY 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan, direktiivin 2002/53/EY 4 artiklan 6 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan, direktiivin 2002/54/EY 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan, direktiivin 2002/56/EY 10 artiklan 1 kohdan ja 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä direktiivin 2002/57/EY 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Jos komissio tai jäsenvaltiot eivät esitä toisen alakohdan mukaista pyyntöä, asianomainen jäsenvaltio voi hyväksyä ilmoittamansa lisäalueet siementen tuotantoa varten.

12 artikla

Siementen testaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan testit sen tarkastamiseksi, että suojeltavien lajikkeiden siemenet täyttävät 10 artiklan 3 kohdassa säädetyt varmentamista koskevat vaatimukset. Kyseiset testit on suoritettava käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, tai jos tällaisia menetelmiä ei ole olemassa, muiden asianmukaisten menetelmien mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja testejä varten otetut näytteet ovat peräisin tasalaatuista eristä. Niiden on varmistettava direktiivin 66/401/ETY 7 artiklan 2 kohdassa, direktiivin 66/402/ETY 7 artiklan 2 kohdassa, direktiivin 2002/54/EY 9 artiklan 2 kohdassa ja 2002/57/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjen erän ja näytteen painoa koskevien sääntöjen soveltaminen.

13 artikla

Kaupan pitämistä koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavan lajikkeen siemeniä voidaan pitää kaupan ainoastaan silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ne on tuotettu niiden alkuperäalueella tai 11 artiklassa tarkoitettulla alueella;

b) niitä pidetään kaupan vain niiden alkuperäalueella.

2. Poiketen 1 kohdan b alakohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat hyväksyä omalla alueellaan lisäalueita suojeltavan lajikkeen siementen kaupan pitämiseksi edellyttäen, että tällaiset lisäalueet vastaavat luonnonympäristöltään ja perinneympäristöltään kyseisen lajikkeen alkuperäaluetta.

Tällaisia lisäalueita hyväksyessään jäsenvaltioiden on varmistettava, että varataan vähintään 14 artiklassa tarkoitettu tuotantoa varten tarvittava siementen määrä lajikkeen säilyttämiseksi sen alkuperäalueella.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisten lisäalueiden hyväksymisestä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

3. Jos jäsenvaltio hyväksyy lisäalueita siementen tuotantoa varten 11 artiklan mukaisesti, se ei voi soveltaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta.

14 artikla

Määrälliset rajoitukset

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kunkin suojeltavan lajikkeen kaupan pidettyjen siementen määrä ei ylitä 0,5:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa yhtenä kasvukautena käytettyjen saman lajin siementen määrästä tai määrää, joka tarvitaan 100 hehtaarin alueen kylvämiseen, sen mukaan, kumpi määrästä on suurempi. *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* ja *Helianthus annuus* -lajien osalta siementen määrä ei saa ylittää 0,3:a prosenttia tai määrää, joka tarvitaan 100 hehtaarin alueen kylvämiseen, sen mukaan, kumpi määrästä on suurempi.

Kussakin jäsenvaltiossa kaupan pidettyjen suojeltavien lajikkeiden siementen yhteismäärä ei kuitenkaan saa ylittää 10:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa vuosittain käytettyjen kyseisen lajin siementen määrästä. Niissä tapauksissa, joissa tämä tarkoittaa siementen määrää, joka on pienempi kuin 100 hehtaarin alueen kylvämiseen tarvittava määrä, jäsenvaltiossa vuosittain käytettyjen kyseisen lajin siementen enimmäismäärää voidaan nostaa niin, että se vastaa 100 hehtaarin alueen kylvämiseen tarvittavaa määrää.

15 artikla

Määrällisten rajoitusten soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat ilmoittavat niille ennen kunkin tuotantokauden alkamista siementuotantoon käytettävän alueen koon ja sijainnin.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten perusteella on todennäköistä, että 14 artiklassa vahvistetut määrät ylittyvät, jäsenvaltioiden on kohdennettava kullekin asianomaiselle tuottajalle määrät, jotka ne voivat pitää kaupan kyseisellä kasvukaudella.

16 artikla

Siemenkasvustojen valvonta

Jäsenvaltioiden on varmistettava virallisilla valvontatoimilla, että suojeltavan lajikkeen siemenkasvustot täyttävät tämän direktiivin vaatimukset; erityistä huomiota on kiinnitettävä lajikkeeseen, siementen tuotantoalueisiin ja määriin.

17 artikla

Pakkausten ja säiliöiden sinetöinti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavien lajikkeiden siemeniä pidetään kaupan vain suljetuissa pakkauksissa tai säiliöissä, joissa on sinetöintijärjestelmä.

2. Toimittajan on sinetöitävä siemenpakkaukset tai -säiliöt siten, että pakkausta avattaessa sinetöintijärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko toimittajan etikettiin tai pakkaukseen tai säiliöön.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisen sinetöimisen varmistamiseksi sinetöintijärjestelmän on koostuttava vähintään etiketistä tai kiinnitettävästä sinetistä.

18 artikla

Pakkausmerkinnät

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavien lajikkeiden siementen pakkauksissa tai säiliöissä on toimittajan etiketti tai painettu tai leimattu ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) ilmaisu "EY-säännöt ja -vaatimukset";
- b) merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistenumero;
- c) sinetöintivuosi ilmaistuna seuraavasti: "sinetöity... " (vuosi), tai siemenperunoita lukuun ottamatta; vuosi, jolloin näytteet viimeksi tehtyjä itävyysskoekteja varten on otettu, ilmaistuna seuraavasti: "näytteet otettu... " (vuosi),

d) laji;

e) suojeltavan lajikkeen nimi;

f) ilmaisu "suojeltava lajike";

g) alkuperäalue;

h) siementen tuotantoalue, jos se poikkeaa alkuperäalueesta;

i) erän viitenumero, jonka antaa merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö;

j) ilmoitettu netto- tai bruttopaino taikka, siemenperunoita lukuun ottamatta, ilmoitettu siementen lukumäärä;

k) jos paino on ilmoitettu ja on käytetty rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita, kemiallisen käsittelyn tai lisäaineen laatu sekä arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon, paitsi siemenperunoiden osalta.

19 artikla

Viralliset jälkitarkastukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siemeniä koskevista virallisista jälkitarkastuksista järjestämällä satunnaistarkastuksia siementen lajikkeen tunnistettavuuden ja lajikeaitouden varmentamiseksi.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Raportointi

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat toimittajat ilmoittavat kunkin kasvukauden osalta kunkin suojeltavan lajikkeen siementen markkinoille saatetun määrän.

Jäsenvaltioiden on pyydettäessä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kunkin alueellaan markkinoille saatetun suojeltavan lajikkeen siementen määrä.

21 artikla

Kasvigeenivaroista vastaavista hyväksytyistä laitoksista ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 artiklan d alakohdassa, 8 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyt laitokset.

*22 artikla***Arviointi**

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä 4 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan ja 15 artiklan täytäntöönpanon.

*23 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuus-taulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*24 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*25 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2008.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen